

desuden erstatningspligtig for enhver skade, som et ulovligt anlægs tilstedeværelse eller benyttelse efter vandløbsrettens skøn måtte forvolde.

4. Erstatning for skade fastsættes af vandløbsretten. Hidrører skaden fra flere ejendomme eller anlæg, skal vandløbsretten fastsætte det forhold, i hvilket de enkelte ejere hæfter for skaden. Ejeren af et fællesanlæg har regres over for brugere af anlæget, som ved deres benyttelse har pådraget ejeren erstatningsansvar.

§ 73.

1. Ved indbringelse for vandløbsretten af en sag angående et spildevandsanlæg har rekvirenten foruden at meddele de fornødne oplysninger om sagens genstand tillige at angive, hvilke ejendomme der anses interesserede i anlæget eller berøres af dette. I øvrigt har vandløbsretten særlig at indvarsle fiskeriministeriet, bredejerne ved vandløbet, søen eller havområdet på det sted, hvor spildevandsledningen tænkes udledet, indehavere af særlige fiskerirettigheder, vedkommende kommunale bestyrelse og sundhedskommissionen og for en søs vedkommende søejeren. For så vidt der skønnes at være fare for forurening af fiskevande, udpeger fiskeriministeriet en fiskerisagkyndig, der deltager i sagens behandling, men ikke deltager i afsigelsen af kendelsen. Den sagkyndiges honorar fastsættes af vandløbsretten og henregnes til sagens omkostninger.

2. Når en sag angående et spildevandsanlæg er indbragt for vandløbsretten, har denne at forlange sig forelagt alle til sagens fuldstændige bedømmelse nødvendige tekniske, biologiske og hygiejniske oplysninger og derefter at afgøre, om sagen bør fremmes eller ikke.

3. Såfremt sagen drejer sig om omdannelse af et bestående anlæg, fastsætter vandløbsretten det bestående anlægs værdi til brug ved beregningen af den godtgørelse, der vil være at yde de oprindelige deltagere.

4. Findes det, at sagen bør nyde fremme, fastsættes i kendelsen nøjagtige bestemmelser om de nye ledningers beskaffenhed, størrelse, fald, dybde og retning, hvorved der bliver at tage hensyn til, ad hvilken vej spildevandet på den mest hensigtsmæssige måde kan føres til et vandløb, som er egnet til at modtage det, til havet eller til et terræn, hvor spildevandet uden skade for sundheden eller ulempe for de omliggende ejendomme kan optages eller anvendes til overrisling, jfr. dog lov nr. 54 af 31. marts 1926, om ledningerne skal udføres som rørledninger eller som åbne grøfter, og om bestaaende vandløb skal inddrages under anlæget eller reguleres. Det bestemmes derhos i kendelsen, hvilke servitutpålæg og jordafståelser, blivende eller midlertidige, der skal finde sted som fornødne for anlæggets gennemførelse, hvilke erstatninger der som følge heraf og i øvrigt som følge af anlæget vil være at udrede, hvilke krav der skal stilles til anlæggets tekniske udførelse og til den nødvendige rensning af spildevandet, herunder også om spildevand fra industrielle virksomheder o. lign. skal underkastes særskilt behandling og i så fald hvilken, samt hvornår anlæget skal være færdigt. Ledninger og rensningsanlæg kan om fornødent anlægges på anden mands grund mod fuld erstatning efter bestemmelserne i § 89. Erstatningen fastsættes af vandløbsretten.

5. Sagsomkostninger og erstatninger, som bliver at udrede i anledning af spildevandsanlæg, udredes forskudsvis af rekvirenten.

b) Udførelse af offentlige anlæg.

§ 74.

1. Når en kommunal bestyrelse — amtsråd eller by- eller sogneråd — skønner, at spildevand fra flere ejendomme bør samles til et fælles spildevandsanlæg, at private anlæg bør overtages af kommunen, eller at der bør tilvejebringes et samlet fælles spildevandsanlæg, kan kommunen kræve, at de pågældende ejere skal betale de nødvendige omkostninger til anlægget.